

Et TEMA fra www.dreieskiva.com - Roald's rom i rommet

Når Jesus ber for disiplene sine om karakter

Roald Kvam © 2008

Prekentekest: Joh 17:13-19.

Jesus ber. Jesus ber til sin Far. Jesus ber enkelt og ekte. Jesus ber for oss. Og i Joh 17:13-19 ber Jesus for oss samtidig som Han beskriver tre trekk ved seg selv. Jesus vil at vi skal få leve i Hans lignelse – som enkeltmennesker og som samlet menighet – i glede, hellighet og evangelisering. Det første høres kjekt ut; glede. De to siste gir oss gjerne åndelig krampe!

Glede

Jesus vet at Han er på vei til sin Far i himmelen. Det høres ut som god grunn til glede? Men Jesus vet også at Han, på hjemveien, vil bli forrådt, fornektet og forlatt av sine venner, forbannet av folket, forhørt under falske anklager, slaktet av soldatene og forlatt av Gud, sin Far, før Han møter døden, den siste fienden.

Jesus er oppmerksom på hva det vil bli vondt. Og at det blir vanskelig for hans disipler – både det de ser verden gjøre med Ham, og hva verden vil gjøre med dem som følger Ham. Så Jesus ber om glede. Ikke en liten bit lykke innerst i sjelen, men "at de skal ha min glede fullkommen i seg" (Joh 17:13). Og denne gleden er fullkommen. For den er av Gud. Den kommer ikke innenfra oss selv, men den kommer til oss utenfra. Ja, ovenfra. I Ef 1 sier apostelen Paulus hva denne gleden bærer med seg inn i vårt liv. Og i Ef 2-6 hvordan vi kan spre den: Bekjenn det. Be om å se mer av det. Beveg deg etter det. Bli i det.

Vi har en gruve av rikdom og glede i Gud! Vi trenger ikke å gjengjelde ondt med ondt. Vi kan overraske andre mennesker med umotivert godhet, blind kjærlighet (motsatt av "blind vold"...). Spre den gleden du har i Gud (jf Joh 4:13-14). Det gjorde Jesus, ikke først når han kom hjem til himmelen, men på hjemveien! Men midt i kaoskreftenes sone, midt i kampen, midt i lidelsen. Og det smittet! Han rev en forbryter ut av evig fortapelse mens han hang hamret fast til korset, like før han selv overgav sin ånd i Faderens hender og gikk til møtes med døden, den siste fienden. Det skal vi også få være med på. Så la oss gi beskjed til ansikta våres! Det du sier om Guds kjærlighet, er sikkert sant. Men si det med et sant smil!

Apg 2:42 er god, men defensiv: Bibel + Bønn + Brødsbrytelse + Brorskap = Bevarelse.

Ef 1-6 er mer offensiv: Bekjenn din stilling i Jesus Kristus (Ef 1-2), Be om å få se mer av det (Ef 3), Beveg deg etter Jesu forbilde (Ef 4-6a), Bli i det du har i Jesus (Ef 6b).

Hellighet

I Joh 17:17 ber Jesus: "Hellige dem i sannheten!" Han ber for sine disipler. Jesus ber ikke om at de må bli frelst, men at de må bli "innviet", "satt til side" for Gud alene og Han agenda.

Det er ikke noe vi kan gjøre av oss selv. Det er noe Gud gjør med oss, når vi er med Jesus.

Han sier: "Og jeg helliger meg for dem, for at også de skal være helliget i sannhet." (Joh 17:19). Det er ingen andre i Bibelen som sier noe lignende. Det er heller ingen andre som KAN si det: Bare med Jesus kan vi komme på spore av Gud og Hans plan. Bare med Jesus kan vi følge sporet og fullføre Guds planer - hellig, innviet, satt til side.

Vi kan ikke gjøre oss selv "hellige". Det har da heller ingen bedt oss om å gjøre. Jesus ber Gud gjøre noe med oss, når vi er der Han er: "Hellige dem i sannheten! Ditt ord er sannhet." Det er bare over en åpen Bibel at vi ser og settes inn i Sannheten – og Jesus, vår Frelser, blir i sannhet Herre i våre hjerter når vi lever det vi leser.

Du kan tenke Guds tanker. Du kan følge Guds veier. Men da må du tanke Guds tanker og søker Guds veier (Rom 12:1-2). Ditt Bibelliv sier sannheten om ditt kristenliv... Jeg snakker ikke om de bibelorda du leser (kunnskap), men de bibelorda du lever (kjennskap/ visdom). Å fly rundt som kristen over en lukket Bibel, har ikke åndelig oppdrift i seg. Det er et åndelig kamikaze-prosjekt: Du styrter. Du kræsjer. Du dør!

Det er tydelig at Jesus tenker at kristenlivet gjelder våre liv i verden, på veien hjem. Ikke først i himmelen. Jesus fikk bønnesvar og vi fikk pinsedag: Den Hellige Ånd ble sendt av Faderen, fra himmelen, etter Jesu forbønn. Alle disiplene fikk Ånden over seg: Guds kraft til å gå Guds vei og gi Guds ord og gjøre Guds gjerninger på Guds måte.

Disiplene ble satt i stand og satt på Guds sak: Jesus i sentrum av hver celle og hver sone: "Jerusalem og hele Judea og Samaria og like til jordens ende (Apg 1:8).

Dette er viktig. Vi blir ikke satt i stand for å plassere oss trygt på tilskuerbenken og mase av oss sterke meninger om hvor dumt de spiller de disiplene som faktisk spiller. Jesus vil ha oss til å leve som Ham midt i kaoskreftenes sone, midt i kampen, midt i lidelsen. Og vinne meter for meter, menneske for menneske for Jesus. Dette er Jesu forbønn for de første disiplene. Og det er Jesu forbønn for oss som sier vi tror. Og hør: Dersom vi følger Ham, gjør Han oss til menneskefiskere (Mark 1:17).

Evangelisering

Gud sendte Jesus til verden. Jesus sender disiplene til verden. Han sier: "Likesom du har utsendt meg til verden, har også jeg utsendt dem til verden." (Joh 17:18).

I Joh 20:19-20 lærer vi at det er tre åndelige forutsetninger for å fiske mennesker:

- Forholdet til Gud må være i orden (jf Kol 1:20).
- Fullmakt fra Jesus (jf 2Kor 5:17-21).
- Utrustet av og med Den Hellige Ånd.

I Luk 11:9-10 lærer vi at det er tre løgner som må avsløres, som binder oss til tilskuerbenkene i slaget om menneskets sjel:

- Treig til å tro (Luk 11:9-10).
- Vrengt Guds bilde (Luk 11:11-12).
- Galt åndelig selvbilde (Luk 11:13).

-- -- --

Vi har lyttet til når Jesus ber for oss, om karakter, samtidig som han beskriver tre trekk ved seg selv: Glede, hellighet, evangelisering. Derfor er det alvorlig når vi ikke kjenner

igjen disse kvalitetene i våre liv og menigheter. Vi er heller jevnt triste – eller sinte – og det kristne livet virker rett og slett drepene kjedelig. Visste du at mange kristne menn nærmest blir åndelig kastret av denne kjedsomheten... Vi ligger under for synden, mens Jesus sier at vi er satt til å stå satan imot. Og se han flykte fra oss.

Går vi med Jesus, egentlig? Anerkjenner vi Hans herredømme? Gir vi Ham handlingsrom i våre liv? Eller stikker vi innom ved anledning eller når vi kjenner behov for det... Han invitere oss i alle fall til et annerledes liv, i glede, hellighet og evangelisering.

Tenk på den ene av dine venner eller din beste fiende, en av disse som ikke eier gleden i Gud. De er dyrebare for Gud. De er forlatt uten Jesus. Du kan utgjøre en forskjell ved å bringe inn glede, hellighet og evangeliet langs deres livsvei. Da kan det skje at de vender om og slår følge med deg hjemover. Jesus regner med det: "Jeg ber ikke bare for disse, men også for dem som ved deres ord kommer til tro på meg." (Joh 17:20).

Jesus deler sin menighetsplan med oss, mot slutten av Joh 17, der han ber om "at de alle må være ett, likesom du, Far, i meg, og jeg i deg – at også de må være ett i oss, for at verden skal tro at du har utsendt meg." (Joh 17:21). La oss nå bare stå litt innfor for den sannhet at *enhet betyr samlet styrke, gjennomslagskraft og seier*. Det handler om at vi *står sammen om gleden i Gud og lar den komme dyrebare mennesker til gode idet vi beveger oss utover i Den Hellige Ånds kraft, med evangeliet, for å få flere med hjemover, oppover til himmelen.*

